

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Forholdene inden for Hjemmene med Hensyn til at faa Hjælp har ikke bedret sig, siden Folketinget i Foraaret 1946 beskæftigede sig med Spørgsmaalet Husmoderafløsere. Det trænger sig stærkt paa, at der fra det offentlige Side maa gives Hjemmene en hjælpende Haand, naar Sygdom og Overanstrengelse, Barnefødsel eller andet gør midlertidig Hjælp til Pasning af Børn og Hjem ønskelig. Det sagkyndige Udvalg, som Arbejds- og Socialministeren nedsatte i Maj 1946 til nærmere at gennemarbejde de forskellige Spørgsmaal om Etablering af Husmoderafløsning som en fast Institution, har for længst, nemlig den 28. April 1947, afgivet sin Betænkning, men endnu er der ikke paa Rigsdagens Bord lagt noget Forslag paa Grundlag af denne Betænkning.

Efter at jeg paa mit Partis Vegne den 16. Maj 1946 havde forelagt Forslag til Lov om Husmoderafløsning, mødte Forslaget ved første Behandling fra alle Partiers Side Velvilje. Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Kai Jensen, udtalte bl. a.:

„Vi ser gerne, at Rammerne“
— altsaa Rammerne for den nu eksisterende Husmoderafløsning —

„udvides, saaledes at Ordningen kommer til at omfatte alle Befolkningslag.“
Ogsaa den daværende Arbejds- og Socialminister udtalte sig forstaaende over for Tanken om en permanent Husmoderafløsningsinstitution, men saa helst, at man afventede det ministerielle Udvalg, som hurtigt vilde blive nedsat. Folketingsudvalget besluttede at afvente de sagkyndiges Betænkning, idet det forudsattes, at det sagkyndige Udvalg hurtigt vilde komme til et Resultat.

Rundt i Landet ventes der med Længsel paa, at en tilfredsstillende Husmoderafløsning etableres ud over de Omraader, hvor der allerede er Adgang til en saadan, og mange vil med Interesse lytte til den højtærede Socialministers Udtalelser om, hvorvidt vi snart kan vente en Lov herom.

Af formelle Grunde har jeg rettet dette Spørgsmaal til Socialministeren, men jeg vilde finde det rimeligt, om Minister uden Portefeuille Fru Fanny Jensen, der bl. a. har til Opgave at varetage Hjemmehens Interesser, fik det afgørende Ord inden for Regeringen i denne Sag og fremsatte Lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har spurgt mig, om jeg agter snarest at frem-

sætte Forslag til Lov om Husmoderafløsning paa Grundlag af den Betænkning, der den 28. April 1947 blev afgivet af det af Arbejds- og Socialministeriet den 24. Maj 1946 nedsatte Udvalg.

Jeg kan dertil svare, at som bekendt er der i en Række Kommuner i de senere Aar indført Husmoderafløsning, og der ydes herigennem Hjælp til ubemidlede Hjem, der er ramt af Sygdom. Husmoderafløsningen er i de allerfleste Tilfælde godkendt som Beskæftigelsesforanstaltning for arbejdsløse Kvinder, og Arbejdslønnen betales af Statskassen.

Paa Grundlag af de Betragtninger, der er fremsat af det nedsatte Udvalg, og i Forbindelse med Erfaringen fra den eksisterende Husmoderafløsning har man i Socialministeriet med Henblik paa snarest gørligt at fremsætte Lovforslag overvejet en Udvidelse og Omlægning af Husmoderafløsningen. Man har herunder behandlet et Par Spørgsmaal, som Udvalget ikke mente at burde tage endelig Stilling til, nemlig Spørgsmaalet om de Indtægtsgrænser, der bør gælde, og om Betalingen. Jeg regner imidlertid med, at Ministeriets Overvejelser vil være afsluttet i Løbet af den nærmeste Fremtid, og at de forhaabentlig fører til et for alle Parter tilfredsstillende Resultat.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har stillet et Spørgsmaal til Justitsministeren. Det lyder saaledes:

Hvilken Benaadningspraksis følges over for dem, der ved paa utilbørlig Maade at have samarbejdet med Besættelsesmagten i erhvervsmæssig Henseende falder ind under Lov Nr. 406 af 28. August 1945?

Kirsten Gloerfelt-Tarp: En Leder i „Social-Demokraten“ for den 7. December 1947 gaar ud fra, at der over for de smaa Syndere finder en Benaadningspraksis Sted, som vil blive fortsat, idet den højtærede Justitsminister til Pressen har udtalt, at han vil slaa en Streg over de smaa Syndere. Jeg tror, det vilde være af Interesse for Offentligheden at faa Kendskab til den omtalte Benaadningspraksis. „Social-Demokraten“s Leder og den højtærede Justitsministers Udtalelse har bibragt mange, der er dømt til Fængsel, men som paa Grund af Pladsmangel endnu ikke har afsonet deres Straf, den Opfattelse, at de kan undgaa Afsoning. Jeg tænker navnlig paa Kategorien „de smaa Værnemagere“. Mange af disse, der sidder